



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21698/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Горњи Милановац, чији је пуномоћник Љубинко Николић, адвокат из ..., против тужене Општине Горњи Милановац, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1093/21 од 23.11.2021. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1093/21 од 23.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1093/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 534/20 од 01.03.2021. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете коју је претрпео услед угинућа две овце и овна, које су заклали пси лугалице, плати на име обичне штете 55.428,00 динара и на име измакле користи 31.757,00 динара све са законском затезном каматом од пресуђења 01.03.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова поступка плати 62.184,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1093/21 од 23.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати накнаду материјалне штете од 55.428,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете на име измакле користи исплати 31.757,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. став 1. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади матерјалне штете и измакле добити коју је тужилац претрпео услед угинућа две овце и овна, које су заклали пси луталице. По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 231. став 2. ЗПП, јер тужилац који тврди да има право на накнаду измакле добити ту чињеницу у поступку није доказао, а на њему је терет доказивања. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да проти одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 30.10.2020. године. Вредност предмета спора износи 87.185,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП. Па како је у овој врсти спора законом искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 2.ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**